

CONSELL NACIONAL DEL PSC

Barcelona, 31 de març de 2007

Intervenció de José Montilla

Bon dia companyes i companys,

Avui és un bon dia per a recordar el que tots vosaltres ja sabeu però que alguns sembla que no volen reconèixer

I és que el desplegament de l'Estatut i l'enfortiment de l'autogovern de Catalunya, és una característica innata del nou govern.

Els socialistes érem ben conscients, des de la convocatòria de les passades eleccions del novembre, que una de les tasques que hauríem d'entomar si teníem la responsabilitat de governar, seria el desplegament de l'Estatut.

Per això he estat sempre obert a reflexionar i debatre sobre les circumstàncies que afecten al nostre autogovern. No vaig dubtar en acceptar el debat parlamentari que ens va proposar CiU.

Tot i que tenia el ple convenciment, constatat pels fets, que un debat realitzat a tan sols quatre mesos de la constitució del nou govern –i a dos mesos de les properes eleccions- no aportaria novetats substancials sobre els criteris i l'actitud que han de guiar al govern en aquesta matèria.

Més aviat, ha servit per assistir a un debat partidari on CiU i ERC han actuat guiats per les urgències de les tàctiques preelectorals.

CiU ha reafirmat les dues tàctiques bàsiques de la seva acció opositora des de l'inici de la legislatura.

D'una banda, intentar afermar-se com alternativa treballant per desgastar al govern a qualsevol preu.

D'altra banda, davant del repte de les futures eleccions municipals, CiU intenta fer una oposició que els ajudi en la disputa dels espais electorals sobiranistes amb ERC.

¿Quina altra raó, si no, pot explicar la resolució presentada per CiU -i finalment retirada- que plantejava com horitzó polític l'Estat Català?

Encara no sabem si es tracta d'una frivolidat o d'una veritable opció estratègica de CiU.

Quina es la posició de CiU? L'oportunisme expressat per Artur Mas en el debat, o les manifestacions d'ahir de Duran Lleida.

Desconeixem la seva orientació estratègica, ja que oscil·len irresponsablement entre els pactes locals amb el PP i la pitjor tradició de l'aventurisme polític.

Senzillament, CiU ha volgut marcar territori sobiranista, per competir amb ERC, davant les properes eleccions municipals. I l'únic que ha aconseguit es perdre credibilitat i centralitat política.

Crec que això explica alguns dels comportaments, defensius i no gaire encertats d'ERC.

Cada partit és responsable dels seus actes i els ciutadans els jutjaran en el seu moment.

Per això, estic satisfet perquè el PSC ha mantingut la seva coherència aquests dies.

Nosaltres garantim i garantirem la responsabilitat, l'estabilitat, el rigor. Nosaltres no jugarem amb la gent i els seus sentiments, no estem per fer teatre. La política i la governació del país són coses molt serioses.

Tot plegat, lamento que els ciutadans hagin assistit un altre cop a la perversió de la funció fonamental del Parlament -que no és altra que la d'orientar la governació del país-, per tàctiques d'interès estrictament partidari i electoral.

Aquest és un desgast de les institucions que no ens podem permetre.

D'aquests dies de debat polític el més rellevant ha estat la reafirmació de que existeix una majoria parlamentària que dóna suport al Govern.

I també que tenim un partit majoritari de l'oposició dominat per l'oportunisme i amb clara vocació de conjunturalisme.

La majoria parlamentària que recolza al govern s'ha expressat entorn d'una resolució que fixa un full de ruta clar i precís sobre com han d'actuar les institucions catalanes, amb el Govern al davant, per desplegar i per defensar l'Estatut.

Justament els grups polítics que han protagonitzat la subhasta sobiranista són els que més perjudici han causat a les institucions. I d'aquesta manera, i en darrer terme, a la causa de l'autogovern.

Perquè en això de l'autogovern, com en tants altres temes, el més rellevant no és el que es diu sinó el que es fa.

El catalanisme polític ha avançat històricament a través de l'exercici de la responsabilitat i la fermesa.

Avui, CiU treballa en el sentit contrari.

Intenta debilitar el govern de Catalunya, fer-lo menys fort davant la difícil negociació per desplegar l'Estatut

El que jo crec és que amb aquesta actitud el que fan és debilitar la causa de l'autogovern que diuen defensar.

Nosaltres actuarem guiats per la certesa de que l'Estatut és una llei plenament vigent. I l'apliquem amb tota l'ambició.

Ens agradaria comptar amb la col·laboració lleial de CiU. Però la coalició nacionalista, davant del seu fracàs polític present, intenta fugir cap al futur intentant rendibilitzar políticament una sentència que no existeix.

Quan la sentència del TC arribi, si algun element del nostre autogovern quedés disminuït, actuarem políticament per fer-ho possible de nou.

El PSC i el Govern que presideixo no li fallaran a Catalunya. Que quedi ben clar!

Actuarem sempre des del respecte a les institucions i la legalitat, però defensant l'autogovern de Catalunya des de la unitat de les forces socials i polítiques del país i teixint les aliances necessàries a l'Estat.

És la nostra aposta federalista de sempre, que creu i defensa una Espanya plural que reconeix els pobles que la conformen. Un projecte polític compartit amb Espanya i que ens insereix a Europa i al Món.

Un projecte que avança decididament des de la constitució dels governs de Pasqual Maragall i de José Luís Rodríguez Zapatero.

Un govern de Catalunya que ha fet possible el nou Estatut que amplia i profunditza l'autogovern.

Un govern d'Espanya que ha defensat el català a Europa, que reconeix la unitat lingüística del català, que recolza l'Estatut i que ha ofert major paper institucional a les Comunitats Autònomes a través de la Conferència de Presidents.

I encara més, un govern que aposta pel reconeixement i la presència de les CC.AA. en els òrgans de l'Estat, per exemple en el Tribunal Constitucional, i que defensa la transformació del Senat en una autèntica cambra federal.

Els que parlen de les dificultats de l'autogovern i del reconeixement de Catalunya haurien de tenir major perspectiva històrica.

S'haurien de preguntar com estaria l'autogovern si els governs protagonistes a Catalunya i Espanya continuessin sent els mateixos que entre 1996 i 2003.

Aleshores si que hauríem retrocedit. Però afortunadament no va ser aquesta l'opció dels ciutadans a les urnes.

Companys, ens convé com a país deixar de mirar-nos reiteradament al mirall i de preguntar-nos obsessivament pel nostre destí.

Cal adreçar el millor dels nostres esforços a escoltar al país, conèixer els seus matisos, construir en lo bàsic un camí compartit.

Hem de mirar al voltant nostre i més enllà, per orientar les nostres passes com a país atenent a les necessitats dels ciutadans i preocupar-nos del que fem i com ho fem.

En aquest sentit, hem d'evitar que el debat permanent sobre l'autogovern esterilitzi la capacitat del país per avançar dia a dia. Perquè el món no ens espera.

Per això avui, també us vull explicar que està fent el govern.

Perquè el principal actiu d'aquest govern és precisament la seva actuació, que es mesura en la qualitat dels serveis que reben els ciutadans, en les oportunitats que tenen al seu abast i en la capacitat per millorar la cohesió i la convivència.

Durant aquests primers quatre mesos el govern ha fixat els seus esforços en tres línies d'actuació:

En primer lloc hem governat efectivament el país, evitant al màxim les situacions de provisionalitat. En aquest sentit s'han posat en marxa les iniciatives legislatives hereves del treball desenvolupat durant la legislatura anterior i d'indubtable interès social, com la llei de Serveis Socials i la llei del dret a l'habitatge.

Durant aquests primers mesos han avançat nombrosos projectes:

- Hem aprovat inversions en equipaments i convocatòries de personal per ampliar i millorar els serveis sanitaris, educatius i socials.
- I aquesta mateixa setmana el govern ha aprovat crear la Comissió d'experts per a la reforma de la Llei Electoral Catalana, que com sabeu és una assignatura pendent des de l'any 1980.
- S'ha aprovat un projecte molt important, el desdoblament de l'eix transversal amb una inversió de més de 1.100 milions d'euros.
- S'han aprovat projectes molt importants per a la xarxa viària.
- El nou Pla de Ports preveu inversions públiques i privades de fins a 3.000 milions d'euros.
- Des del passat 1 de febrer s'aplica la gratuïtat als usuaris habituals de quatre peatges.
- S'ha encetat la quarta convocatòria de la llei de barris per actuar a 15 noves poblacions.
- El nou Pla de regadius preveu inversions de 4.400 milions d'euros per incrementar la superfície beneficiada en quasi un 25 % i per modernitzar el 60 % del regadius actuals.

Aquestes són algunes actuacions sectorials significades. Però l'acció de govern té la seva expressió més àmplia en el Pressupost que ahir es va aprovar . Sens dubte un pressupost que privilegia la despesa social, que assoleix el 54 % del total.

Més mestres, més metges i més mossos.

Un Pressupost que també aposta per la modernització del país mitjançant un elevat nivell d'inversió, particularment en infraestructures de transport; i un gran salt endavant en les polítiques de recerca, desenvolupament i innovació que s'incrementen un 43 %; i en les polítiques per l'habitatge protegit.

En segon lloc hem avançat en el desplegament estatutari. Ho estem fent de forma exigent i rigorosa. A un ritme viu i sense dilacions.

Ja coneixeu els passos donats per a la constitució dels organismes previstos a l'Estatut. Ja s'han constituït la Comissió Mixta d'afers econòmics i fiscals i la Comissió bilateral; i ja estan nomenats els membres de la Comissió de finançament d'infraestructures que es reunirà en breu.

Amb l'objectiu de disposar d'un espai de col·laboració de tots els grups parlamentaris, hem posat en marxa el Consell per a l'impuls i seguiment del desplegament de l'Estatut (que, per cert, ha servit per a que CiU, una vegada més, mostri les seves veritables intencions de no posar el millor d'ella mateixa en aquesta tasca) I també hem aprovat el projecte de llei de creació de l'Agència Tributària.

En tercer lloc hem elaborat el Pla de Govern –aprovat fa dues setmanes- que dona concreció operativa a l'acord de l'Entesa que ha donat naixement al govern i que expressa com assolir els objectius que vaig plantejar durant el Ple d'investidura.

El Pla de govern és el veritable full de ruta de l'actuació del govern. És la expressió del compromís amb els ciutadans.

Un Pla que recull més de 300 actuacions i nombrosos compromisos, entre els quals:

- L'objectiu d'assolir el 2% del PIB d'inversions en R+D+I;
- Reduir la sinistralitat laboral un 20%;
- Reformar l'impost de successions i donacions;
- Participar de forma decisiva en la gestió de l'aeroport del Prat;
- Assumir la gestió dels serveis ferroviaris de rodalies, universalitzar l'accés als serveis socials,
- O executar els plans d'equipaments socials, educatius i sanitaris, entre d'altres.

Crec que podem estar raonablement satisfets dels objectius assolits pel govern en aquest breu període de temps.

Hem posat las bases d'un govern conscient de la seva responsabilitat. Un govern que planteja els seus objectius a llarg termini, en la confiança ferma de la solidesa profunda de l'aposta pel catalanisme social que s'expressa en el Pacte de l'Entesa.

Un govern que treballa per assolir la màxima unitat política per donar resposta als principals reptes del país. Per això vaig proposar a tots els partits l'impuls de quatre pactes nacionals: sobre immigració, infraestructures, R+D+I, i habitatge.

Només afegiria, també, la voluntat d'avançar amb la màxima unitat en el procés de desplegament estatutari. La he tornat a reclamar en el Parlament aquesta setmana. Mantinc la meva mà oberta i espero que, finalment –encara que sigui després de les eleccions municipals-, CiU torni per la senda de la responsabilitat.

També treballaré per assolir el màxim consens social sobre les qüestions claus que us esmentava. En aquest sentit, valoro molt positivament la unitat de forces socials i econòmiques del país que es van expressar fa una setmana en defensa de l'aeroport de Barcelona.

Aquesta mateixa setmana m'he reunit amb els impulsors d'aquell acte per expressar-los la meva satisfacció, demanar-los el seu suport i comprometre'm amb ells a treballar conjuntament per aconseguir l'aeroport que Catalunya mereix.

Tinc plena confiança en la capacitat de Catalunya per assolir els seus objectius quan es treballa des de la complicitat social i des de la responsabilitat política de govern i oposició.

Però no volia acabar sense fer esment de la situació en la que encarem les properes eleccions municipals.

Aquestes són unes eleccions de primer ordre per als socialistes. La base i l'origen del nostre projecte polític prové directament de l'experiència política local.

Així ha estat des de la fundació del PSC i de les primeres eleccions municipals.

Els reptes de la societat catalana d'avui s'expressen en primer lloc en els pobles i les ciutats

Les transformacions socials d'aquest inici del segle XXI ens exigeix adequar les nostres polítiques a les noves realitats.

En aquest sentit, la Conferència Municipal del passat 10 i 11 de març ha estat una bona oportunitat per culminar una reflexió col·lectiva sobre l'adaptació de les estratègies i de les polítiques locals al nou entorn.

Tenim, com us deia, programa i projectes per governar els ajuntaments.

I tenim també els millors alcaldes i candidats. Aquestes setmanes he parlat amb molts d'ells a les terres gironines, al Vallès, al Baix Llobregat, al Pirineu, a Lleida, al Penedès.

A tot arreu he constatat la fortalesa i la profunda renovació dels nostres candidats. Entre un 30 i un 40 % dels caps de llistes són nous.

També he pogut constatar que avancem amb solidesa en la nostra implantació territorial. Superarem les set-centes candidatures.

Set-cents projectes de progrés.

Els nostres principals opositors semblen guiats per altres prioritats que no són precisament ni els pobles ni les ciutats.

Tant el PP com CiU continuen amb el pensament fixat en unes eleccions que ja han passat.

El PP, guiat per la seva oposició visceral a José Luís Rodríguez Zapatero, supedita tot a unes futures eleccions generals.

La política antiterrorista del govern i el govern de Catalunya són les fixacions predilectes del PP.

Però els fantasmes del passat (l'atemptat de l'11 - M i la guerra d'Iraq) reviuem cada dia: amb la guerra que no cessa i la veritat que s'obre camí imparabile en el Judici de la Casa de Campo.

En el cas de CiU, la seva fixació són unes eleccions autonòmiques que els han confirmat a l'oposició.

CiU fa temps que ha perdut la seva brúixola i només guia la seva acció l'oportunisme polític.

A nosaltres ens pertoca assumir la responsabilitat de ser la força central del Catalanisme assenyat, amb orgull i sentit de país.

Els socialistes assumim la responsabilitat de governar i d'aplicar el programa pactat amb els nostres socis i concretat en un ambiciós Pla de Govern. De dalt a baix. Tot sencer. I no defallirem un sol moment en aquesta tasca a la que ens hem compromès davant de tots els ciutadans de Catalunya.

Els socialistes assumim la responsabilitat de liderar el desplegament de l'Estatut, amb la voluntat de servir el mandat del poble de Catalunya en el referèndum que el va ratificar. Amb la convicció de la seva plena constitucionalitat. Amb la guia que ens assenyala el Parlament amb la resolució aprovada el passat dijous.

Els socialistes assumim la responsabilitat de realitzar el nostre projecte federal per a Espanya. Perquè estem convençuts que davant del neocentralisme de l'espanyolisme del PP i de les temptacions d'aventures sobiranistes, la veritable alternativa és aprofundir l'Espanya plural i orgullosa de la seva diversitat.

Els socialistes assumim també la responsabilitat d'impulsar els nostres pobles i ciutats, fent dels ajuntaments el primer actor de les polítiques per la cohesió social i la convivència.

Aquestes són les responsabilitats que els socialistes assumim. Aquest és el nostre compromís davant del poble de Catalunya que espera i mereix una acció política serena, rigorosa, efectiva, amb sentit comú.

En aquest camí ens trobaran sempre els ciutadans.

Amb aquests objectius us demano que treballeu amb fermesa i amb convicció. Defugiu de les actituds catastrofistes.

Ajudeu a construir el consens ciutadà davant de les qüestions fonamentals que afecten a la societat catalana.

El futur està irremissiblement a les mans dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Només cal treballar amb fermesa, amb ambició i generositat.

Per això tinc confiança.

Compto amb vosaltres i amb els ciutadans per fer realitat el somni de justícia social i de llibertat que ens uneix.

Gràcies.